

Op de zolder van een huis in Groenveld stond een doos.....
 Een doos met brieven. Brieven, die een stukje levensgeschiedenis
 bevatten van een vaandrig.
 Een vaandrig, die naar Indië ging met het troepenschip "Groote Beer".
 Zijn legernummer was: no. 280707.335-Det. Kwartiermakers 434e Bat.

"Zeg Arie, Weet je nog???"

Elke Dag een stukje..... Nu samengepakt in één
 geheel.

Het Begin: 2 september 1949. Vrijdagmiddag om + 3 uur aan boord.

De eerste brief begint "Voor de kust van Portugal"

Maandagmiddag.

Beste Tante Ru en Oom Dirk,

Nu zal ik eerst de pen ter hand nemen en aan 't schrijven gaan.
 Met mij is alles goed en ik hoop bij jullie hetzelfde.
 Ik had me voorgenomen om tijdens de reis elke dag een stukje te
 schrijven, maar was er de eerste dagen te beroerd voor vanwege de
 zeeziekte.

Toen we vrijdagmiddag om ongeveer 3 uur aan boord gingen was het
 mooi weer. Het was een drukte van belang.

Vele hoge Pieten met rode banden om hun petten waren aanwezig,
 waaronder ook Generaal Kruls. Ik vermoed, dat die heren wel blij
 waren, dat ze weer een schip vol konden afleveren.

Toen de loopplank werd ingehaald, mochten ook de familieleden de
 kade op. Nu dat was me wat, een geloop, een geschreeuw en een
 zenuwachtig gedoe!!! De mensen waren bij tijden net gek!!!

Nee, je kunt maar veel beter thuis blijven.

Om even over vieren vertrokken we. Het Wilhelmus werd nog gespeeld
 en daar gingen we.....

Nog heel lange tijd voeren er kleine jachtjes om ons heen, met
 steeds maar wuivende mensen.

Intussen gingen we eten. Nu, het eten is hier prima. Je kunt het
 in het beste hotel nergens beter krijgen. Vrijdag hadden we:
 gebakken aardappelen met snijbonen en biefstuk. Pudding en vruchten.
 Na, alles komt uit de ijskast, dus het fruit is altijd lekker fris.

's-Avonds om + half acht, waren we aan de sluizen bij IJmuiden.

Daar was het nog erger dan in Amsterdam, want de mensen waren zo
 dichtbij, dat velen elkaar nog de hand konden reiken.

Hier werd dan ook gretig gebruik van gemaakt. Vele repen chocola
 werden nog aan boord gegooid en velen kwamen ook in het water
 terecht. Maar ja, de mensen willen wat.

's-Avonds zijn we nog tamelijk lang aan dek gebleven en zagen alle
 lichtjes van de nederlandse kust aan ons voorbijgaan, zoals

Noordwijk, Katwijk, Scheveningen en Hoek van Holland.

Naar mate het later werd, werd het ook veel kouder en ruwer, daarom
 gin en we dus maar naar bed.

We slapen in hutten. Daar zijn we dan met acht man in, wat wel
 veel is. Ofschoon het nu niet direkt meevalt, ga t het wel en de
 jongens waar ik de hut mee moet delen zijn geschikt. Het zijn
 allemaal noorderlingen, echte Friezen en Groningers en je weet wel
 die zijn stijf!!! Tot nu toe, bemoei ik me dan ook maar niet te
 veel met ze en ga mijn eigen gang. Het leven aan boord is prima!!
 Zoals ik al schreef het eten is uitstekend en de ligging gaat ook
 wel.

Nadat we 's-morgens zijn opgestaan komen er corveeërs en die maken
 de bedden op en maken de hut weer schoon.

Nu begin je pas in te zien, wat een nut je er van hebt zo'n knoopje
 op je schouders te hebben.